23/02/2019

Η εορτή του Αγίου Πολυκάρπου Επισκόπου Σμύρνης στην Πρασινάδα Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το Σάββατο 23 Φεβρουαρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε και το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής και Αγίου Πολυκάρπου Πρασινάδας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού Ιερέως του χωριού Πρωτ. Γεωργίου Σαράφη.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

«Τήν κλῆσιν τοῖς ἔργοις σου ἐπι-σφραγίσας, σοφέ, ἐλαίᾳ κατάκαρ-πος ὤφθης ἐν

οἴκῳ Θεοῦ, Πολύ-καρπε ἔνδοξε».

Ἑορτάζουμε σήμερα ἐδῶ, στόν ἱερό ναό τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, τόν δεύτερο προστάτη τῆς Πρασι-νά-δας, τόν ἅγιο ἱερομάρτυρα Πο-λύ-καρπο, ἐπίσκοπο Σμύρνης. Καί τόν τιμοῦμε καί τόν πανηγυρί-ζουμε γιατί, ὅπως ψάλλει καί ὁ ἱερός ἀναδείχθηκε «ἐλαία κατά-καρπος» στήν Ἐκκλησία τοῦ Χρι-στοῦ, ὄχι μόνο γιά τήν ἁγιότητα τῆς ζωῆς του, γιά τήν ἀγάπη του στόν Χριστό, γιά τήν προσφορά του στήν Ἐκκλησία καί τούς πι-στούς στά δύσκολα χρόνια τῶν διωγμῶν, ἀλλά καί γιατί ἐπισφρά-γι-σε ὅλα αὐτά μέ τή θυσία τῆς ζω-ῆς του καί τό μαρτύριό του χάριν τοῦ Χριστοῦ καί τῆς πίστεως σέ αὐτόν.

Ὅμως, ὅπως συχνά ἐπαναλαμβά-νουμε, οἱ ἑορτές τῶν ἁγίων τῆς Ἐκ-κλησίας μας δέν ἔχουν μόνο ἐπιφανειακό καί ἐξωτερικό χα-ρακτήρα, ὅπως οἱ ἄλλες ἀνθρώ-πινες καί κοσμικές ἑορτές. Ἡ Ἐκ-κλη-σία μας δέν ὅρισε τίς μνῆμες τῶν ἁγίων μόνο γιά νά τιμοῦμε αὐτούς πού ἁγίασαν ἤ μαρτύρη-σαν, διότι ἄλλωστε οἱ ἅγιοι δέν ἔχουν ἀνάγκη ἀπό τή δική μας τι-μή, καθώς ἀπολαμβάνουν τήν τι-μή καί τή δόξα πού χαρίζει ὁ Θεός στούς ἐκλεκτούς του. Ὅρισε τίς ἑορ-τές τῶν ἁγίων γιά νά προβάλ-λει τή ζωή τους ὡς παράδειγμα καί γιά τή δική μας ζωή καί, ἀκό-μη, γιά νά μᾶς διδάξει ὅτι αὐτά πού ζητᾶ ὁ Χριστός καί ἡ Ἐκκλη-σία ἀπό ἐμᾶς δέν εἶναι ἀνέφικτα καί ἀκατόρθωτα, ἀλλά μποροῦμε νά τά ἐπιτύχουμε καί ἐμεῖς στή ζωή μας, καί αὐτή μας ἡ ἐπιτυχία δέν εἶναι μόνο ἡ καλύτερη τιμή γιά τούς ἁγίους μας ἀλλά καί σω-τήρια γιά ἐμᾶς τούς ἴδιους.

«Τιμή μάρτυρος μίμησις αὐτοῦ», μᾶς συστήνει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυ-σόστομος. Λέγει, δηλαδή, ἐάν θέλουμε πράγματι νά τιμήσουμε ἕνα μάρτυρα, θά πρέπει νά μιμηθοῦμε τή ζωή του.

Καί αὐτό ἰσχύει καί γιά ὅλους ἐμᾶς πού προσήλθαμε σήμερα γιά νά τιμήσουμε τόν ἑορταζόμενο δεύ-τερο προστάτη τῆς ἐνορίας σας, τόν ἅγιο ἱερομάρτυρα Πολύ-καρπο. Ἐάν θέλουμε νά τόν τιμή-σουμε ἀληθινά, θά πρέπει νά ἀγω-νι-ζόμαστε γιά νά μιμηθοῦμε τή ζωή του.

Ποιός εἶναι ὅμως ὁ τρόπος νά τόν μι-μη-θοῦμε, ἐφόσον οὔτε ἱερεῖς καί ἐπί-σκοποι εἴσαστε οἱ περισσότεροι, οὔτε βεβαίως καλούμε-θα νά γίνουμε μάρτυρες καί νά θυσιάσουμε τή ζωή μας γιά χάρη τοῦ Χριστοῦ;

Τόν τρόπο μᾶς τόν ὑποδεικνύει ὁ ἱερός ὑμνογράφος στό ἀπολυτίκιο τοῦ ἁγίου πού ψάλλουμε. Τί λέει, λοιπόν; «Τήν κλῆσιν τοῖς ἔργοις σου ἐπισφραγίσας, σοφέ, ἐλαίᾳ κα-τάκαρπος ὤφθης ἐν οἴκῳ Θεοῦ». Ἐπιβεβαίωσε, λέγει, ὁ ἅγιος Πολύ-καρ-πος τήν κλήση του μέ τά ἔργα του καί ἔτσι ἀναδείχθηκε «ἐλαία κατάκαρπος».

Νά, λοιπόν, πῶς μποροῦμε νά μι-μηθοῦμε καί ἐμεῖς τόν ἑορταζό-με-νο ἅγιο.

Ἐκεῖνος ἀνταποκρίθηκε στή δική του κλήση, στήν πρόσ-κλη-ση πού τοῦ ἀπηύθυνε ὁ Χρι-στός, ἀνάλογα μέ τίς δυνάμεις καί τίς δυνατότητές του. Ὅμως ὁ Χρι-στός ἔχει ἀπευθύνει καί στόν κα-θένα ἀπό ἐμᾶς τήν προσωπική του κλήση. Καί ἡ κλήση πού ἔχει ἀπευ-θύνει πρός ὅλους μας ἀνεξαιρέτως εἶναι ἡ κλήση τοῦ θείου βαπτί-σμα-τος πρωτίστως, μέ τήν ὁποία μᾶς εἰσήγαγε στήν Ἐκκλησία του, μᾶς ἔκανε μέλη τοῦ σώματός του καί μᾶς ἔδω-σε τό ὄνομά του. Αὐτήν τήν κλήση τοῦ χριστιανοῦ, τοῦ μέλους τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, κα-λού-μεθα καί ἐμεῖς, ἀδελφοί μου, νά ἐπισφραγίσουμε μέ τά ἔργα μας, γιά νά μιμηθοῦμε τό παρά-δειγ-μα τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου. Αὐτό σημαίνει ὅτι τά ἔργα μας καί ἡ ζωή μας πρέπει νά εἶναι σύμ-φω-να μέ τό θέλημα καί τίς ἐντο-λές τοῦ Θεοῦ. Καί ὅπως ὡς πολίτες μιᾶς χώρας ἤ ὡς μέλη μιᾶς ἑνώ-σεως ἤ ἑνός συλλόγου ὀφείλουμε νά τηροῦμε τούς νόμους καί τούς κανόνες πού διέπουν τή χώρα ἤ τή συλλογικότητα καί νά μή παρεκκλί-νουμε ἀπό αὐτούς, ἀκυρώνοντας ἔτσι μόνοι μας τήν ἰδιότητα τοῦ μέλους, τό ἴδιο κατά μείζονα λόγο θά πρέπει νά κάνουμε καί ὡς χρι-στιανοί, ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Διότι ἀποτελεῖ τιμή καί εὔνοια τοῦ Θεοῦ τό γεγονός ὅτι μᾶς ἀξί-ω-σε νά γεννηθοῦμε σέ ἕνα χριστια-νικό περιβάλλον, νά βαπτισθοῦμε καί νά πιστεύσουμε σέ Αὐτόν ἀπό βρέφη. Ἀποτελεῖ τιμή καί εὔνοια τοῦ Θεοῦ ὅτι μᾶς καθιστᾶ μετό-χους καί κοινωνούς τῆς θείας του χάριτος μέ τά ἱερά του μυστήρια καί μᾶς ὑπόσχεται νά μᾶς κατα-στή-σει καί κληρονόμους τῆς οὐ-ρανίου βασιλείας του ὑπό μία μόνο προϋπόθεση, νά περιπα-τοῦ-με, ὅπως λέγει καί ὁ ἀπόστο-λος Παῦλος, «ἀξίως τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθημεν», νά βαδίζουμε, δηλαδή, ὅπως ἐπιτάσσει αὐτή ἡ κλήση τήν ὁποία δεχθήκαμε ἀπό τόν Θεό. Νά βαδίζουμε ἔχοντας ὡς ὁδηγό στή ζωή μας τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, νά ἐναρμονίζουμε τίς ἐπιλογές μας σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, νά ἐλέγχουμε τίς πράξεις, τίς σκέψεις μας, τίς ἐπιθυμίες μας μέ γνώ-μονα πάντοτε τόν νόμο τοῦ Θεοῦ, καί νά ἀγωνιζόμασθε γιά νά ζοῦμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή μέσα στήν Ἐκ-κλησία μας καί νά καρποφοροῦμε καί ἐμεῖς τούς καρπούς τῶν ἀρε-τῶν μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ὅπως καί ὁ τιμώμενος ἅγιος Πολύκαρ-πος.

Εἴθε, λοιπόν, καί ἡ ζωή ἡ δική μας νά εἶναι καί πολύκαρπος καί καλλίκαρπος, καί πολλούς καρπούς νά δώσει ἀλλά πάνω ἀπό ὅλα νά εἶναι καί καλοί καρποί μέ τή βοήθεια τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου. Ἀμήν